

بخش کشاورزی به عنوان یکی از مهمترین عرصه‌های فعالیت‌های اقتصادی کشور شناخته می‌شود و در این مسیر نقش بی‌بدیلی در به گردش در آوردن چرخه اقتصادی جامعه ایفا می‌نماید، توجه به این بخش به دلایل مختلفی حائز اهمیت است.

بخش کشاورزی تامین‌کننده شغل و درآمد برای حداقل ۲۳ درصد از جمعیت شاغل در کشور بوده و بیش از ۸۵ درصد از نیازهای غذایی کشور از این بخش تامین می‌گردد. کمترین نوسان قیمت محصولات یا کمبود تولید در بخش کشاورزی به سرعت مورد توجه عموم افراد جامعه واقع می‌شود. در واقع، افزایش قیمت مواد غذایی، معضلات اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایجاد کرده و سطح رفاه عمومی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. چندین دهه است که گندم به‌عنوان یک سلاح راهبردی و استراتژیک مطرح شده است. از سوی دیگر، در حال حاضر با توجه به تغییرات اقلیمی و خشکسالی و افزایش جهانی دمای زمین پیش‌بینی می‌شود، موضوع آب و دستیابی به آن در کشورها، به یک مسئله حساس امنیتی در جهان مبدل شود. ایران نیز با توجه به موقعیت جغرافیایی خود، با موضوع خشکسالی درگیر بوده و شاید در آینده برجسته نیز خواهد شد. از آنجا که در کشور، بخش کشاورزی بالاترین میزان (۹۲-۹۰ درصد) آب شیرین را مصرف می‌کند و این سهم نسبت به خیلی از کشورهای دیگر بالاتر است، بنابراین در صورت تداوم عدم سرمایه‌گذاری کافی در پروژه‌های زیربنایی آب و خاک، کم‌آبی بحران اساسی را می‌تواند برای کشور ایجاد کند. بنابراین اهمیت راهبردی کشاورزی و منابع طبیعی برای ایران بیش از پیش روشن می‌شود.

کشاورزی به دلیل درهم‌تنیدگی خاص خود با نظام معیشتی و زندگی کشاورزان، بُعد فرهنگی خاصی دارد. کشاورزی در واژه انگلیسی آن، ترکیبی از کشت (Agri) و فرهنگ (Culture) است و در فارسی به هنر و پیشه زراعت معنی می‌دهد. بنابراین پیوند دو بخش کشاورزی و گردشگری به عنوان بزرگ‌ترین صنعت دنیا ۱۱/۷ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را ایجاد کرده و از هر ۲۰ شغل زمین، یک شغل متعلق به آن است. می‌تواند به ایجاد فرصت‌های شغلی مناسب به‌خصوص در نواحی روستایی را شامل می‌شود و در تامین درآمدهای ارزی کشور کمک فراوانی نموده است. چنین قابلیت‌هایی در صنعت دیده نمی‌شود. در این مسیر در بین فعالیت‌های مرتبط با کشاورزی بخش زراعت از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است و طیف و دامنه محصولات در این بخش بسیار گسترده بود و بعضاً نقش کلیدی و استراتژیک ایفا می‌نمایند در این بین دانه‌های روغنی به واسطه نقشی که در زمینه تامین انرژی جامعه ایفا می‌نمایند از اهمیت بسیار برخوردار بوده و نیازمند توجه‌های ویژه می‌باشد. اهمیت به تولیدات داخلی در کنار نیم نگاهی به آنچه در کشورهای مترقی در دست اقدام است می‌تواند مسیر را برای نیل به خودکفایی به‌خصوص در تامین منابع روغن نباتی فراهم نماید. شرکت توسعه کشت دانه‌های روغنی نیز در پیشبرد اهداف کاری خود رویکرد یاد شده را در دستور کار قرار داده و آن‌را به عنوان یک اصل کاری قرار داده است. در شمارگان آتی مطالب بیشتری در این خصوص ارائه خواهد شد.